

Lovforslagets Bestemmelser i Virksomhed. Denne væsentlige Ændring er altsaa efter Henstilling fra Regeringen selv. Der er andre Ændringer i Forslaget, som ere Resultatet af det Arbejde, der har fundet Sted i Udvalget. Men der findes tillige en Del ny Bestemmelser, som ere ret væsentlige, men efter mit Skøn ere meget lidet antagelige, og det er disse, jeg ved denne Lejlighed skal tillade mig nærmere at omtale, da de for første Gang foreligge for det høje Ting. Det er Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 2 og 6. Som Regeringsforslaget var affattet, skulde de i samme indeholdte Bestemmelser kun komme til Anvendelse, naar der mellem fremmede Stater var udbrudt Krig, i hvilken Danmark var neutralt. I det nu i Dag foreliggende Forslags § 2 udvides Omraadet for de foreslaaede Regler ganske væsentlig, idet det i Paragraffen bestemmes, at naar der inden for Omraadet af en Stat, med hvilken Danmark har Fred, er opstaaet en Kamp, som føres med Krigsmidler, saa skulde ogsaa i dette Tilfælde de i § 1 givne Regler komme til Anvendelse. Denne Bestemmelse gaar saaledes ud over Rammen for det fra Regeringens Side forelagte Forslag og udvider meget væsentlig Lovforslagets Omraade; den udvider dermed ganske betydelig Begrebet politiske Forbrydelser. Jeg ser nu ikke rettere, end at det er en højst mærkelig Bestemmelse, der ved § 2 indføres i vor Straffelovgivning, den nemlig, at det under Straf gøres danske Undersaatter til Pligt at afholde sig fra Indblanding i Kampe, som føres inden for Omraadet af en fremmed Stat. Det gøres under Straf til Pligt for danske Undersaatter at undlade at blande sig i en indre Kamp i en fremmed Stat ikke blot, naar de ville stille sig paa den Side, som bekæmper den lovlige bestaaende Regering, men det gøres tillige strafbart for danske Mænd og for enhver af de Personer, som rammes af Lovforslaget — det kan ogsaa være fremmede Personer, Folk, som kun rent midlertidig ere komne ind under dansk Straffemyndighed — at deltage i en saadan Kamp paa den lovlige bestaaende Regerings Side. Jeg tror, det er noget ganske enestaaende at etablere en saadan strafferetlig Regel. Jeg skal tillade mig at belyse Betydningen af en sliq Bestemmelse ved et Eksempel. Der bor som bekendt i de forenede nordamerikanske Stater ikke faa danske Personer, og det er jo ikke saa mange Aar siden, at en langvarig Borgerkrig rasede her. Flere af de i Amerika boende Danske deltog i denne

Kamp og, saa vidt jeg ved, var det aldeles overvejende, om ikke udelukkende, paa Unionens Side, altsaa paa den lovlige Statsmagts Side. Hvis den Bestemmelse, som det her foreslaas Folketinget at vedtage, havde været gældende i Tresserne, havde det betydet, at det var en strafbar Handling af danske Mænd, som boede i Amerika, at kæmpe paa Unionens Side. Jeg ser jo nok, at efter Undtagelsesbestemmelsen i Lovforslagets § 6, vilde Straffen ikke ramme de Danske, som boede i Fristaterne ved Krigens Udbrud; men da Krigen varede i 4 Aar, saa vilde Straffen dog ramme alle de danske Krigere, der vare komne til Amerika efter Krigens Udbrud. Nu er det dog let forstaaeligt, om danske Mænd, der rejste til Amerika og i alt Fald for en Tid vælge Fristaterne til deres Hjemland, kunne gribes af Sympati for det store Formaal, hvorfor Kampen blev ført fra Unionismagts Side, besjælede af denne Sympati for det ophøjede i den gigantiske Kamp for at faa Negerslaveriet knust, kunne føle sig opfordrede til at slutte sig til Unionens Tropper — og saa skulde dette, efter hvad der her foreslaas os, rettelig betragtes som et strafbart Forhold. Jeg henstiller, om det virkelig er forsvarligt og nødvendigt at indføre en saadan Bestemmelse i vor Straffelovgivning, at det bliver en Forbrydelse for danske Mænd i et fremmed Land, hvor der hersker Borgerkrig, at tage Del i Kampen paa den lovlige Regeringsmagts Side. Det synes mig fuldstændig urimeligt. Og saa maa det tilmed vel mærkes, at den Straf, som her bringes i Forslag, skal ramme ikke blot danskfødte Mænd, egentlige danske Undersaatter, men tillige Personer, som ikke i Almindelighed ere dansk Straffemyndighed undergivne, men kun rent midlertidig komne ind under dansk Straffemyndighed. Saadanne Personer kunne efter Lovforslaget falde ind under dets Straffebestemmelser, naar de paa Vejen til det fremmede Land, hvor de agte at tage Tjeneste paa den lovlige Regeringsmagts Side, passere dansk Territorium; saa ville efter Reglerne i Lovforslaget de danske Politimyndigheder blive beføjede til, ja endogsaa pligtige til, at skride ind mod de paagældende fremmede, der drage over vort Territorium, og anholde dem og straffe dem, fordi de tænke paa noget saa forfærdeligt som at begive sig til et fremmed Land og hjælpe Regeringen til at dæmpe et udbrudt Oprør.

Det er den ny § 2's ene Side. Men der er en anden Side ved den, som ikke synes mig mindre betænkelig. Der paa-